

BESEDOTVORNI POMENI SAMOSTALNIŠKIH IZPELJANK V PRASLOVANŠČINI

Matej Šekli

Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani, Slovenija

Key words: word formation, semantics, word-formational semantics, noun, Proto-Slavic

Summary: In the article, the word-formational semantics of noun derivatives in Proto-Slavic is discussed. The word-formational meaning of a noun derivative is, from the synchronic point of view, determined by its word-formational base (verbal root, verb, adjective or noun) as well as by the non-structural noun suffix, which conveys at least one word-formational meaning. The noun suffixes with multiple meaning are analysed from the perspective of semantic change, i.e. the direction of semantic widening of a single noun suffix is adduced, when synchronically discernable.

1. Besedotvorni pomeni samostalniških izpeljank

Besedotvorni pomen samostalniške izpeljanke je sinhrono gledano odvisen od (besedne) vrste njenega besedotvornega predhodnika (glagolski koren, glagol, pridevnik, samostalnik) in od nestrukturalnega samostalniškega pripomskoga obrazila, ki izkazuje vsaj en besedotvorni pomen.

1.1. Izglagolskokorenski in izglagolski samostalniki (deverbativi)

Besedotvorni pomeni izglagolskokorenskih in izglagolskih samostalnikov so povezani s pomenom glagola (dejanje, stanje): a) **dejanje, stanje** (*nomen actionis*) je prvotni besedotvorni pomen, iz katerega s predvidljivo pomensko spremembo po metonimiji (v smeri abstraktno → konkretno) nastane drugotni besedotvorni pomen **rezultat dejanja** (*nomen acti, nomen rei actae*) (sln. žaganje ‘da se žaga’ → ‘kar je žagano’, žganje ‘da se žge’ → ‘kar je žgano’; Snoj, ²2003: 863, 868),¹ z manj predvidljivimi pomenskimi spremembami pa so nastali tudi pomeni kot mesto/prostor, orodje (psl. *tok-*b* ‘tok’, *mot-*b* < *mog-*t-b* ‘moč’, *bor-*n-b* ‘borba’, *pe-*sn-b* ‘pesem’, *ži-*zn-b* ‘življenje’, *že-*tv-a* ‘žetev’, *kop-él-*b* ‘kobel’, *god-*bb-a* ‘godba, godenje’; *pređa < *prēd-*j-a* ‘preja’, *met-ež-*b* ‘metež’, *p̥bs-a-n-*bj-e* ‘pisanje’, *ži-t-*bj-e* ‘življenje’ ← *teři < *tek-*ti* ‘teči’, *motí < *mog-*ti*

¹ Sinhrono gledano imajo praslovanska pripomaka obrazila z besedotvornim pomenom rezultat dejanja hkrati tudi besedotvorni pomen dejanje (pripomsko obrazilo, ki bi imelo samo besedotvorni pomen rezultat dejanja, torej ne obstaja), kar tudi na oblikovni/formani ravni potrejuje, da je diahrono gledano besedotvorni pomen rezultat dejanja nastal iz besedotvornega pomena dejanje.

‘moči’, **bor-ti* (*se*) ‘boriti se’, **pě-ti* ‘peti’, **ži-ti* ‘živeti’, **že-ti* ‘žeti’, **kop-a-ti* ‘kopati’, **gosti* < **god-ti* ‘gosti’; **presti* < **pred-ti* ‘presti’, **mesti* < **mēt-ti* ‘mešati’, **pbs-a-ti* ‘pisati’, **ži-ti* ‘živeti’); b) *vršilec_{živo}/vršilnik_{neživo}* *dejanja*, *nosilec_{živo}/nosilnik_{neživo}* *stanja* (*nomen agentis*) je prvotni besedotvorni pomen, iz katerega s predvidljivo pomensko spremembo po metonimiji nastane drugotni besedotvorni pomen orodje (psl. **kov-a-č-b* ‘kotor kuje’: **bi-č-b* *‘kar bije’ → ‘s čimer se bije’)² (psl. **da-tel-b* ‘dajalec’, **kov-a-č-b* ‘kovač’, **vold-ai-b* ‘vladar’, **god-bc-b* ‘godec’, **jēd-bc-a* ‘jedec’, **skač-čk-b* ‘skakalec’, **prošakъ* < **pros-jak-b* ‘kotor prosi’; **ples-ic-a* ‘plesalka’ ← **da-ti* ‘dati’, **kov-a-ti* ‘kovati’, **volsti* < **vold-ti* ‘vladati’, **gosti* < **god-ti* ‘gosti’, **jěsti* < **jēd-ti* ‘jesti’, **skak-a-ti* ‘skakati’, **pros-i-ti* ‘prositi’; **ples-a-ti* ‘plesati’); c) *orodje* (sredstvo dejanja) (*nomen instrumenti*) (psl. **ši-dl-o* ‘šilo’, **veslo* < **vez-sl-o* ‘veslo’ ← **ši-ti* ‘šiti, šivati’, **vesti* < **vez-ti* ‘peljati’).³

1.2. Izpridevníški samostalniki (deadjektivi)

Besedotvorni pomeni izpridevníških samostalnikov se nanašajo na pomen pridevnika (lastnost, vrstnost, svojina) oziroma besednih vrst s podobnim kategorialnim pomenom (vrstilni števnik, pridevníški zaimek): a) *lastnost* (*nomen abstractum*) je prvotni besedotvorni pomen, iz katerega s predvidljivo pomensko spremembo v smeri abstraktno → konkretno nastane drugotni besedotvorni pomen *popredmetena lastnost* (*nomen concretum*) (psl. **běl-a* ‘belina’, **star-ost-b* ‘starost’, **lěp-ot-a* ‘lepota’, **prav-čd-a* ‘pravičnost’, **čist-in-a* ‘čistota’, **vesel-bj-e* ‘veselje’, **bogat-čs tv-o* ‘bogastvo’, **pust-yn-i* ‘pustinja’, **suša* < **sux-j-a* ‘suša’, **mold-ež-b* ‘mladina’ ← **běl-č* ‘bel’, **star-b* ‘star’, **lěp-b* ‘lep’, **prav-b* ‘raven; pravilen, pravičen’; **čist-b* ‘čist’, **vesel-b* ‘vesel’, **bogat-b* ‘bogat’, **pust-b* ‘pust, prazen’, **sux-b* ‘suh’, **mold-b* ‘mlad’); b) *nosilec_{živo}/nosilnik_{neživo}* *lastnosti* (*nomen attributivum*) (psl. **star-bc-b* ‘starec’, **pet-čk-b* ‘petek’, **nov-ak-b* ‘novinec, na novo prišel’, **zolt-ik-b* ‘nekaj zlatega’, **mold-ii-b* ‘mladič, otrok’; **zolt-ic-a* ‘nekaj zlatega’ ← **star-b* ‘star’, **pet-b* ‘peti’, **nov-b* ‘nov’, **zolt-b* ‘zlat’, **mold-b* ‘mlad’).

1.3. Izsamostalniški samostalniki (desubstantivi)

Besedotvorni pomeni izsamostalniških samostalnikov so vezani na pomen samostalnika (človek, žival, predmet, pojem): a) *opravkar_{živo}/opravljalnik_{neživo}*

² Pomenska sprememba je tvorna tudi v novejšem času (knj. sln. *sasalec* ‘s čimer se sesa’ s tipičnim priponskim obrazilom knj. sln. *-ləc-vəc* s pomenom vršilca/vršilnika dejanja).

³ Besedotvorni pomen *vršilnik dejanja* (*nomen agentis*) označuje neživo pojavnost, ki samostojno opravlja neko dejanje (pomenski opis se glasi ‘kar dela’: psl. **dav-ic-a* ‘kar davi’ ← **dav-i-ti* ‘daviti’) (besedotvorna obrazila so oblikovno enaka besedotvornim obrazilom za besedotvorni pomen vršilec dejanja, npr. **bi-č-b* = **kov-a-č-b*, **dav-ic-a* = **ples-ic-a*), medtem ko besedotvorni pomen *orodje* (*nomen instrumenti*) označuje predmet, s katerim nekdo opravlja neko dejanje (pomenski opis se glasi ‘s čimer se dela’: psl. **ši-dl-o* ‘s čimer se šiva’ ← **ši-ti* ‘šiti, šivati’) (besedotvorna obrazila niso oblikovno enaka besedotvornim obrazilom za besedotvorni pomen vršilec dejanja, npr. psl. **ši-dl-o*, **vez-sl-o*).

(nekaterih primerih s specializiranim pomenom poklica (*nomen professionis*)) (psl. **kluč-ari-*b ‘ključar’, **rodakъ* < **rod-jak-*b ‘krvi sorodnik’, **gvr-dl-ic-a* ‘grlica’ ← **kluč-b* ‘ključ’, **rod-*b ‘rod’, **gvr-dl-o* ‘grlo’); b) **mesto/prostor** (kraj) (*nomen loci*) (psl. **ogn-išč-e* ‘ognjišče’ ← **ogn-b* ‘ogenj’); c) **prebivalec** (*nomen originis*) (psl. **gord-én-e* ‘meščani’, **Ob-odr-it-i* ‘Obodriti’ ← **gord-*b ‘mesto, grad’, **ob* *Odrē* ‘ob Odrí’);⁴ č) **manjšalnost** (*nomen deminutivum*) (psl. **gord-čc-b* ‘mestece, gradič’, **list-čk-b* ‘listič, listek’, **nož-ik-b* ‘nožič’, **kozbl-čč-b* ‘kozliček’; **okbn-čc-e* ‘okence’; **vbrv-čc-a* ‘vrvica’, **ryb-ic-a* ‘ribica’, **tet-čk-a* ‘tetka’ ← **gord-*b ‘mesto, grad’, **list-b* ‘list’, **nož-b* ‘nožič’, **kozbl-b* ‘kozel’; **okbn-o* ‘okno’; **vbrv-b* ‘vrv’, **ryb-a* ‘riba’, **tet-a* ‘teta’); d) **večalnost** (*nomen augmentativum*) (psl. **dol-in-a* ‘dolina’, **dvor-išč-e* ‘veliko dvorišče’ ← **dol-b* ‘jama, luknja’, **dvor-č* ‘dvorišče’); e) **skupnost** (*nomen collectivum*) (psl. **kamen-čj-e* ‘kamenje’ ← **ka-my* **ka-men-e* ‘kamen’); f) **edninskost** (*nomen singulativum*) (psl. **gord-én-in-b* ‘meščan, eden od meščanov’ ← **gord-én-e* ‘meščani’); g) **ženska oblika** (*nomen feminativum*) (psl. **lis-ic-a* ‘lisica’, **bog-yn-i* ‘boginja’, **tbšča* < **tbst-j-a* ‘tašča’ ← **lis-b* ‘lisjak’, **bog-b* ‘bog’, **tbst-b* ‘tast’); h) **moška oblika** (*nomen masculinativum*) (psl. **gos-ak-b* ‘gosak’ ← **gos-b* ‘gos’).⁵

1.4. Strukturalna priponska obrazila

Priponska obrazila, ki besedotvornega pomena ne izkazujejo, tj. ki izpeljanki (vsaj sinhrono) pomena ne modificirajo, imajo t. i. **strukturalni pomen** (psl. **gospod-ari-b* ‘gospod, gospodar’, **mqž-ak-b* ‘mož’, **zna-men-bj-e* ‘znamenje’ ← **gospod-b* ‘gospod, gospodar’, **mqž-b* ‘mož’, **zna-me* **zna-men-e* ‘znamenje’; psl. **sžln-čc-e* ‘sonce’, **ov-čc-a* ‘ovca’, **pčes-čk-b* ‘pesek’).

⁴ Besedotvorni pomen opravkar_{živo}/opravljalnik_{živo} (psl. **kluč-ari-b* ‘kdor ima opravek/zvezo s ključem’; psl. **gvr-dl-ic-a* ‘kar ima opravek/zvezo z grlo’) je pomensko zelo širok ter lahko pomensko vsebuje tudi nekatere druge besedotvorne pomene. Tako je besedotvorna pomena mesto/prostor (psl. **ogn-išč-e* ‘kjer je ogenj’, v širšem smislu tudi ‘kar ima opravek/zvezo z ognjem’) in prebivalec (psl. **gord-én-* ‘prebivalec mesta’, v širšem smislu tudi ‘kdor ima opravek/zvezo z mestom’) mogoče razumeti kot njegova podponema.

⁵ Glede na dihotomijo jezikovnega sistema (sosirjanski *langue*) : raba jezikovnega sistema v sporazumevanju (sosirjanski *parole*), ki se odraža v različnih fokusih, težiščih pri opisovanju jezikovnih pojavorov, namreč beseda (leksem) : besedilo (tekst), je mogoče razlikovati med jezikovnosistemsko pogojenimi, tj. inherentnimi besedotvornimi pomeni na eni ter besedilno pogojenimi, tj. adherentnimi besedotvornimi pomeni na drugi strani. **Besedilno pogojena besedotvorna pomena** sta: a) **ljubkovalnost** (*nomen hypocoristicum*), ki je besedotvorno najpogosteje vezan na manjšalnice (sln. *bratč, sesrica*); b) **slabšalnost** (*nomen peiorativum*), ki je besedotvorno vezan tako na manjšalnice (sln. *muzejček, igrica*) kot na večalnice (sln. *nosura, babše* < **babišče*).

Lastna imena poznajo še naslednje besedotvorne, natančneje imenotvorne pome: a) **ime po očetu ali patronimik** (*nomen patronimicum*) (sln. *Janež* → *Janežič**‘Janežev sin’); b) **ime po materi ali metronimik** (*nomen metronimicum*) (sln. *Barbara* → *Barbarič**‘Barbarin sin’); c) **slavilno ime** ali honorifikativ (*nomen honorificativum*), besedotvorno pogosto posamostaljeni svojilni pridevnik (sln. *Kidrič* → *Kidričovo**‘Kidričovo mesto, tj. mesto v slavo, na čast Kidriču’).

Samostalnik	prvotni besedotvorni pomen	zgledi
iz(glagolsko)-korenski, izglagolski	dejanje, stanje in drugotni pomeni	*tok-ъ, *motъ < *mog-t-ъ, *bor-n-ъ, *pě-sn-ъ, *ži-zn-ъ, *že-tv-a, *kop-él-ъ, *god-ъb-a *pъs-a-n-ij-е, *ži-t-ij-е, *pređa < *pred-j-a, *met-ež-ъ
	vršilec _{živo} /vršilnik _{neživo} dejanja in drugotni pomeni	*da-teł-ъ, *kov-a-č-ъ *vold-af-ъ, *gqd-ъc-ъ, *jēd-ъc-a, *skac-ъk-ъ, *prošakъ < *pros-jak-ъ; *ples-ic-a
	orodje	*ši-dl-o, *veslo < *vez-sl-o
izpridevniški	lastnost in drugotni pomeni	*běl-ъ, *star-ost-ъ, *lěp-ot-a, *prav-ъd-a *vesel-ъj-e, *bogat-istv-o, *suša < *sus-j-a, *mold-ež-ъ, *čist-in-a, *pust-yn-i
	nosilec _{živo} /nosilnik _{neživo} lastnosti	*star-ъc-ъ, *pet-ъk-ъ, *zolt-ik-ъ, *mold-ít-ъ, *nov-ak-ъ; *zolt-ic-a, *běl-ъk-a
izsamostalniški	opravkar _{živo} /opravljalnik _{neživo}	*kluč-af-ъ, *rodakъ < *rod-jak-ъ, *gъrdl-ic-a
	mesto/prostor	*ogn-išč-e
	prebivalec	*gord-ěn-e, *berž-an-e *Ob-odr-it-i
	manjšalnost	*gord-ъc-ъ, *list-ъk-ъ, *nož-ik-ъ, *kozyl-ít-ъ; *okъn-ъc-e; *vъrv-ъc-a, *ryb-ic-a, *tet-ъk-a
	večalnost	*dol-in-a, *dvor-išč-e
	skupnost	*kamen-ъj-e
	edninskost	*gord-ěn-in-ъ, *berž-an-in-ъ
	ženska oblika	*lis-ic-a, *bog-yn-i, *tъšča < *tъst-j-a
	moška oblika	*gqs-ak-ъ
	strukturalni pomen	*gospod-af-ъ, *mqž-ak-ъ, *znamen-ъj-e; *sъln-ъc-e, *ov-ъc-a, *pěs-ъk-ъ

Besedotvorni pomeni samostalniških izpeljank v praslovanščini

Kot je razvidno iz preglednice, so glede na število besedotvornih pomenov praslovanska priponska obrazila enopomenska in večpomenska. V nadaljevanju so

obravnavana nekatera praslovanska produktivna enopomenska in večpomenska priponska obrazila.⁶

2. Praslovanska enopomenska priponska obrazila

Besedotvorni pomen praslovanskih enopomenskih priponskih obrazil so: a) izglagolskokorensko in izglagolsko: dejanje oziroma stanje, vršilec/vršilnik dejanja, orodje; b) izpridevniško: lastnost; c) izsamostalniško: prebivalec.

2.1. Dejanje, stanje

Praslovanska enopomenska priponska obrazila oziroma besedotvorni vzorci s prvotnim besedotvornim pomenom dejanja, stanja (ter z drugotnimi besedotvornimi pomeni rezultata dejanja, mesta/prostora, orodja) so:

a) psl. ***-CoC-ъ**, tj. samostalniki moške *o*-jevske sklanjatve z *o*-jevsko prevojno stopnjo korenskega zložnika (stcsł. **возъ** ‘voz’, **гнои** ‘gnoj’, **токъ** ‘tok’, **потокъ** ‘potok’ ← **вести** ‘peljati’, **гнити** ‘gniti’, **тешти** ‘teči’ (sln. *teći*), **потешти** ‘poteči’ (sln. *poteći*) < psl. ***voz-ъ** ‘voz’, ***gnoj-ъ** ‘gnoj’, ***tok-ъ** ‘tok’, ***po-tok-ъ** ‘potok’ ← ***vesti** < ***vez-ti** ‘peljati’, ***gni-ti** ‘gniti’, ***teži** < ***tek-ti** ‘teči’, ***poteži** < ***po-tek-ti** ‘poteči’);

b) psl. ***-t-ъ** (stcsł. **масть** ‘dišeče mazilo’, **напасть** ‘nesreča, nevarnost; past’, **пешть** ‘peč’, **мошть** ‘moč, sila, oblast’, **смъртъ** ‘smrt’ (rus. *smerť*) ← **мазати** ‘mazati’, **напасти** ‘pasti, vreči se’, **пешти** ‘peči’, **мошти** ‘moči’, **умрти** ‘umirati’ (rus. *мереть*) < psl. ***masti** < ***maz-t-ъ** ‘mazilo’, ***pasti** < ***pad-t-ъ** ‘past’, ***peti** < ***pek-t-ъ** ‘peč’, ***moži** < ***mog-t-ъ** ‘moč’, ***sъ-mъr-t-ъ** ‘smrt’ ← ***maz-a-ti** ‘mazati’, ***pasti** < ***pad-ti** ‘pasti’, ***peti** < ***pek-ti** ‘peči’, ***moži** < ***mog-ti** ‘moči’, ***mer-ti** ‘umirati’);

c) psl. ***-n-ъ**, ***-sn-ъ**, ***-zn-ъ** ((st)csl. **брانъ** ‘boj, borba, bitka’ (polj. *broń*), **данъ** ‘dajatev, davek’, **казнъ** ‘kazen; ukaz’, **пѣсни** ‘pesem; hvalospev, himna’, **баснь** ‘priovedka, pravljica, basen’, **жизнь** ‘življenje’, **болѣзнь** ‘bolezen, bolehanje’, **бојазнь** ‘bojazen, strah’, **приязнь** ‘naklonjenost, prijateljstvo, zvestoba’ ← **брати** (сл) ‘boriti se’ (rus. *бороться*), **дати** ‘dati’, **казати** ‘kazati; poučevati, vzugajati’, **пѣти** ‘peti’, **блати** ‘priovedovati’, **жити** ‘živeti’, **болѣти** ‘biti bolan’, **брати** (сл) ‘bati se’, **прияти** ‘privoščiti, biti naklonjen’ < psl. ***bor-n-ъ** ‘borba’, ***da-n-ъ** ‘dajanje’, ***kaz-n-ъ** ‘kazanje’, ***peš-sn-ъ** ‘pesem’, ***ba-sn-ъ** ‘basen’, ***ži-zn-ъ** ‘življenje’, ***bol-ě-zn-ъ** ‘bolezen’, ***boj-a-zn-ъ** ‘bojazen’, ***prbj-a-zn-ъ** ‘naklonjenost’ ← ***bor-ti** (сл) ‘boriti se’, ***da-ti** ‘dati’, ***kaz-a-ti** ‘kazati’, ***pě-ti** ‘peti’, ***ba-ja-ti** ‘priovedovati’, ***ži-ti** ‘živeti’, ***bol-ě-ti** ‘biti bolan’, ***boj-a-ti** (сл) ‘bati se’, ***prbj-a-ti** ‘privoščiti, biti naklonjen’;

č) psl. ***-tv-а** ((st)csl. **жатва** ‘žetev, košnja, spravljanje pridelkov’, **сѣтва** ‘setev’, **молитва** ‘molitev’, **оратва** ‘oranje’, **клатва** ‘prisega; preklinjanje, prekletstvo’, **паства** ‘čreda’; **бритва** ‘britev’ ← **жати** ‘žeti žanjem’, **сѣтати** ‘sejati’, **молити** (сл)

⁶ Splošna problematika besedotvorja samostalniških izpeljank s sinhronega in diahronega vidika je obravnavana v Šekli 2011.

‘moliti’ (polj. *modlić się*), **орати** ‘orati’, **клети** ‘kletti’, **пасти** ‘pasti’; **брити** ‘briti’ < psl. *žē-tv-a ‘žetev’, *sě-tv-a ‘setev’, *mol-i-tv-a ‘molitev’, *or-a-tv-a ‘oranje’, *klę-tv-a ‘kletev’, *pas-tv-a ‘čreda’; *bri-tv-a ‘britev’ ← *žē-ti ‘žeti’, *sě-ja-ti ‘sejati’, *modl-i-ti (sé) ‘moliti’, *or-a-ti ‘orati’, *klę-ti ‘kletti’, *pas-ti ‘pasti’; *bri-ti ‘briti’);⁷

d) psl. *-C-ěl-/*-C-al-**b** ((st)csl. **ккопель** ‘kopel, kopališče, bazen’, sln. *zibel*, rus. *зыбель*, (st)csl. **свирель** ‘piščal’, **пишталь** ‘piščal’ (sln. *piščal*), **печаль** ‘trpljenje, žalost, skrb’ ← (st)csl. **ккпати** ‘umivati’, **зъбати** ‘zibati’, **свирати** ‘igrati na piščal’, **пискати** ‘piskati’, **пешти** ‘peči’ < psl. *kop-ěl-b ‘kopel’, *zyb-ěl-b ‘zibel’, *svir-ěl-b ‘piščal’, *pišč-al-b ‘piščal’, *peč-al-b ‘trpljenje, žalost, skrb’ ← *kop-a-ti ‘kopati’, *zyb-a-ti ‘zibati’, *svir-a-ti ‘igrati na piščal’, *pisk-a-ti ‘piskati’, *pelí < *pek-ti ‘peči’);⁷

e) psl. *-b-**a** ((st)csl. **гжьба** ‘godba, igranje’; **слуžьба** ‘služba, služenje’, **дрожьба** ‘prajateljstvo’ ← **гжсти** ‘gosti, igrati na godalo ali brenkalo’; **служити** ‘služiti’, **дрожити** **са** ‘družiti se’ < psl. *god-б-**a** ‘godba, godenje’; *služ-б-**a** ‘služba, služenje’, *druž-б-**a** ‘družba, druženje’ ← *gosti < *god-ti ‘gosti’; *služ-i-ti ‘služiti’, *druž-i-ti sé ‘družiti se’).

2.2. Vršilec/vršilnik dejanja

Praslovanska enopomenska priponska obrazila s prvotnim besedotvornim pomenom vršilca/vršilnika dejanja (ter z drugotnim besedotvornim pomenom orodja) so:

a) psl. *-tel-**b** (stcsl. **датељ** ‘dajalec’, **жатељ** ‘kosec, žanjec’, **блюстел** ‘čuvaj’; **проситељ** ‘berač’, **дѣлатељ** ‘delavec’, **приатељ** ‘priatelj’ ← **дати** ‘dati’, **жати** ‘žeti žanjem’, **блюсти** ‘biti buden, paziti’, **просити** ‘prositi’, **дѣлати**, **прияти** ‘privoščiti, biti naklonjen’ < psl. *da-tel-b ‘dajalec’, *žē-tel-b ‘kosec, žanjec’, *blustelb < *blud-tel-b ‘čuvaj’; *pros-i-tel-b ‘berač’, *děl-a-tel-b ‘delavec’, *prbj-a-tel-b ‘priatelj’ ← *da-ti ‘dati’, *žē-ti ‘žeti’, *blusti < *blud-ti ‘biti buden, paziti’, *pros-i-ti ‘prositi’, *děl-a-ti ‘delati’, *prbj-a-ti ‘privoščiti, biti naklonjen’);

b) psl. *-č-**b** ((st)csl. **бич** ‘bič’, **ковач** ‘kovač’, **копач** ‘vinogradnik’, **погоничь** ‘gonjač’ ← **бити** ‘biti, tolči’, **ковати** ‘kovati’, **копати** ‘kopati’, **погонити** ‘zasledovati, opazovati’ < psl. *bi-č-b ‘bič’, *kov-a-č-b ‘kovač’, *kop-a-č-b ‘kdor koplje’, *po-gon-i-č-b ‘gonjač’ ← *bi-ti ‘biti, tolči’, *kov-a-ti ‘kovati’, *kop-a-ti ‘kopati’, *po-gon-i-ti ‘zasledovati, opazovati’).⁸

⁷ Za alomorfa psl. *-ěl-/*-al-**b** je značilna dopolnjujoča razvrstitev (komplementarna distribucija) (in sicer se alomorf psl. *-ěl- pojavlja v položaju za praslovanskimi nemehkimi soglasniki *C, medtem ko se alomorf psl. *-al- pojavlja v položaju za praslovanskimi mehkimi soglasniki *C), ki je posledica položajne glasovne spremembe (psl. *ěl se je v položaju za mehkimi soglasniki spremenil v psl. *a).

⁸ V zvezo s priponskim obrazilom psl. *-č-**b** se navadno postavlja tudi (zloženo) priponsko obrazilo za tvorbo izsamostalniških samostalnikov psl. *-a-č-**b** (stcsl. **коляč** ← **коло** **колесе** ‘kolo’ < psl. *kol-ac-b ‘kolač’ ← *kol-o *kol-es-e ‘kolo’) (Sławski 1974: 102), nastalo najverjetnej z reinterpretacijo izglagolskih izpeljank s pomenom vršilca/vršilnika dejanja tipa

2.3.Orodje

Praslovanski enopomenski priponski obrazili s prvotnim besedotvornim pomenom orodja sta:

a) psl. ***-dl-o** ((st)csl. **шило** ‘šilo’, **мъило** ‘milo’ (polj. *mydlo*), **гръло** ‘grlo’ (polj. *gardlo*), **кадило** ‘kadilo’ (polj. *kadzidlo*), **мѣрило** ‘tehtnica’, **писало** ‘pisalo’ (polj. *pisadlo*), **чесало** ‘glavnik’ (polj. *czesadlo*), **рало** ‘ralo’ (polj. *radlo*, lit. *arklas*), **орало** ‘ralo’) ← **шило** ‘šiti, šivati’, **мъти** ‘miti, umivati’, **жрѣти** ‘žreti’, **кадити** ‘kaditi’, **мѣрити** ‘meriti’, **письати** ‘pisati’, **чесати** ‘česati, trgati, obirati’, **орати** ‘orati’ < psl. ***ši-dl-o** ‘šilo’, ***my-dl-o** ‘milo’, ***gъr-dl-o** ‘grlo’, ***kad-i-dl-o** ‘kadilo’, ***mér-i-dl-o** ‘tehtnica’, ***pis-a-dl-o** ‘pisalo’, ***čes-a-dl-o** ‘glavnik’, ***or-dl-o** ‘ralo’, ***or-a-dl-o** ‘ralo’) ← ***ši-ti** ‘šiti, šivati’, ***my-ti** ‘miti, umivati’, ***žer-ti** ‘žreti’, ***kad-i-ti** ‘kaditi’, ***mér-i-ti** ‘meriti’, ***pъs-a-ti** ‘pisati’, ***čes-a-ti** ‘česati’, ***or-a-ti** ‘orati’);

b) psl. ***-sl-o** (stcsl. **число** ‘število’, **весло** ‘veslo’, **масло** ‘olje, maža’) ← **чисти** ‘šteti, brati, spoštovati’, **вести** ‘peljati’, **мазати** ‘mazati’ < psl. ***cislo** < ***čit-sl-o** ‘število’, ***veslo** < ***vez-sl-o** ‘veslo’, ***maslo** < ***maz-sl-o** ‘olje, maža’ ← ***čisti** < ***čit-ti** ‘šteti, brati, spoštovati’, ***vesti** < ***vez-ti** ‘peljati’, ***maz-a-ti** ‘mazati’).

2.4. Lastnost

Praslovanska enopomenska priponska obrazila oziroma besedotvorni vzorci s prvotnim besedotvornim pomenom lastnosti (ter z drugotnim besedotvornim pomenom popredmetene lastnosti) so:

a) psl. ***-b** ← ***-v**, tj. gledano praslovansko sinhrono sprememba sklanjatvenega vzorca ((st)csl. **бѣль** ‘belina’ ← **бѣль** ‘bel’ < psl. ***bél-b** ‘belina’ ← ***běl-v** ‘bel’);⁹

b) psl. ***-C-ost-b/*-C-est-b** (stcsl. **чистость** ‘čistost, brezhibnost; čistota’, **радость** ‘radost, veselje’, **юность** ‘mladost’, **старость** ‘starost’, **боукисть** ‘neumnost, traparija’, **горюкость** ‘grenkost, trpkost’ ← **чистъ** ‘čist’, **радъ** ‘rad’, **юнъ** ‘mlad’, **старь** ‘star’, **боунъ** ‘neumen, trapast’, **горинъ** ‘slabši, hujši’ < psl. ***čist-ost-b** ‘čistost’, ***rad-ost-b** ‘radost, veselje’, ***jun-ost-b** ‘mladost’, ***star-ost-b** ‘starost’, ***buј-est-b** ‘neumnost, traparija’, ***gor-est-b** ‘grenkost, trpkost’ ← ***čist-b** ‘čist’, ***rad-b** ‘rad’, ***jun-b** ‘mlad’, ***star-b** ‘star’, ***buј-b** ‘neumen, trapast’, ***gor-bj-b** ‘slabši, hujši’);

c) psl. ***-C-ot-a/*-C-et-a** ((st)csl. **чистота** ‘čistota’, **бѣлота** ‘belina, čistota’, **лѣпота** ‘lepota’, **нагота** ‘nagota, golota’, **синята** ‘sinjost’, **тъштета** ‘škoda, izguba’ ← **чистъ** ‘čist’, **бѣль** ‘bel’, **лѣпъ** ‘lep’, **нагъ** ‘nag, gol’, **синъ** ‘sinji’, **тъшть** ‘prazen, ničev, nečimrn’ < psl. ***čist-ot-a** ‘čistota’, ***bél-ot-a** ‘belina’, ***lěp-ot-a** ‘lepota’, ***nag-ot-a** ‘nagota, golota’, ***siň-ot-a** ‘sinjost’, ***tъšč-ot-a** ‘škoda, izguba’ ← ***čist-b** ‘čist’, ***běl-b** ‘bel’, ***lěp-b** ‘lep’, ***nag-b** ‘nag, gol’, ***siň-b** ‘sinji’, ***tъšč-b** ‘prazen, ničev, nečimrn’);

psl. ***kov-a-č-b** ← ***kov-a-ti** kot izsamostalniških izpeljank s pomenom opravkarja/opravljalnika psl. ***kov-ač-b** ← ***kov-b**. Pri psl. ***-a-č-b** gre torej sinhrono gledano za samostojno priponsko obrazilo.

⁹ Diahrono gledano gre za praindoevropski vzporedni tvorbi iz skupne besedotvorne podstave: privednik s pripono pie. ***-o/e-**, samostalnik s pomenom lastnosti pa s pripono pie. ***-i-**.

č) psl. **-bd-a* ((st)csl. **правъда** ‘pravičnost’, **крайъда** ‘krivda’, **вражъда** ‘sovraštvvo, mržnja’ ← **правъ** ‘raven; pravilen, pravičen’ (rus. *правый*), **крайъ** ‘kriv, nepravilen’, **вражъ** ‘sovražnikov, sovražen’ (← **врагъ** ‘sovražnik’, rus. *враг*) < psl. **prav-Ьd-a* ‘pravičnost’, **kriv-Ьd-a* ‘krivda’, **vorž-Ьd-a* ‘sovraštvvo, mržnja’ ← **prav-ь* ‘raven; pravilen, pravičen’, **kri-ь* ‘kriv, nepravilen’, **vorž-bj-ь* ‘sovražnikov, sovražen’ (← **vorg-в* ‘sovražnik’)).

2.5. Prebivalec

Praslovansko enopomensko priponsko obrazilo z besedotvornim pomenom prebivalca je psl. **-ěn-e/-jan-e* ((st)csl. **гражданинъ** ‘meščan’, **селанинъ** ‘deželan’ ← **градъ** ‘zid, obzidje, vrt, mesto’ (rus. *город*), **село** ‘naseljen prostor, ozemlje’ (polj. *siodło*) ≤ psl. **gord-ěn-e* ‘meščani’, **sedl-ěn-e* ‘deželani’ ← **gord-ь* ‘zid, obzidje, vrt, mesto’, **sedl-o* ‘naseljen prostor, ozemlje’).¹⁰

3. Večpomenska priponska obrazila

Besedotvorni pomen večpomenskih priponskih obrazil je delno odvisen od kategorialnega pomena besedotvornega predhodnika, ki je pogojen z besedno vrsto le-tega (priponsko obrazilo psl. **-bc-b* ima na samostalniški besedotvorni podstavi besedotvorni pomen manjšalnosti, na pridevniški besedotvorni podstavi besedotvorni pomen nosilca/nosilnika lastnosti, na glagolski besedotvorni podstavi besedotvorni pomen vršilca/vršilnika dejanja: psl. **gord-Ьc-b* ‘mestece, gradec’ : **bél-Ьc-b* ‘belec’ : **gđd-Ьc-b* ‘godec’ ← **gord-ь* ‘mesto, grad’ : **bél-ь* ‘bel’ : **gosti* < **gđd-ti* ‘gosti’). Praslovanska večpomenska samostalniška priponska obrazila so obravnavana s stališča pomenske spremembe, in sicer je v nadaljevanju nakazana možna smer širitev pomena posameznega priponskega obrazila, kjer je le-ta sinhrono razvidna.¹¹ Razdeljena so glede na pomen (vsaj delna sopomenskost).

3.1. Praslovanska priponska obrazila **-bc-*, **-ьk-*

Ta besedotvorna obrazila imajo besedotvorne pomene manjšalnost (izsamostalniško) ali/in nosilec/nosilnik lastnosti (izpridevniško) ali/in vršilec/vršilnik dejanja (izlagolsko/korensko), pogost je tudi strukturalni pomen.

PSL. **-bc-b*: a) izsamostalniško: manjšalnost (stesl. **градъцъ** ‘mestece’, **облачъцъ** ‘oblaček’, **рожъцъ** ‘rožič’ ← **градъ** ‘mesto, grad’ (rus. *город*), **облакъ** ‘oblak’ (polj. *obłok*), **рогъ** ‘rog’ < psl. **gord-Ьc-b* ‘mestece, gradici’, **ob-volč-Ьc-b* ‘oblaček’, **rož-Ьc-b* ‘rožič’ ← **gord-ь* ‘mesto, grad’, **ob-volk-ь* ‘oblak’, **rog-ь* ‘rog’); b)

¹⁰ Za alomorfa psl. **-ěn-e/-jan-e* je (v starji) cerkveni slovanščini zagotovo, morda v nekaterih primerih tudi že v praslovaščini) značilna prosta razvrstitev (arbitrarna distribucija), ki je posledica analognih sprememb, in sicer izravnave ene od različic prvotno dopolnjujoče razvrščenih alomorfov psl. **-ěn-e/-jan-e / -/+/*č, *ž, *š, *j_* (psl. **gord-ěn-e* ‘prebivalci mesta, meščani’ : **berž-an-e* ‘prebivalci brega, brežani’ ← **gord-ь* ‘mesto’, **berg-ь* ‘breg’) v prvotno za le-to neznačilna glasovna okolja.

¹¹ V večini primerov je smer širitev besedotvornega pomena možna kvečjemu z diahronim pristopom (zunanjia primerjava s stanjem v drugih (starih) indoevropskih jezikih in rekonstrukcija prvotnega pomena).

izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti ((st)csl. **мжарыць** ‘modrec, moder človek’, **старыць** ‘starec, star človek’, **брадатыць** ‘bradatec, bradat človek’ ← **мжары** ‘moder’, **старъ** ‘star’ (rus. *старый*), **брадатъ** ‘bradat’ (rus. *бородатый*) < psl. **mōdr-ьc-b* ‘modrec, moder človek’, **star-ьc-b* ‘starec, star človek’, **bord-at-ьc-b* ‘bradatec, bradat človek’ ← **mōdr-ь* ‘moder’, **star-ь* ‘star’, **bord-at-ь* ‘bradat’); c) izlagolsko(korensko): vršilec/vršilnik dejanja ((st)csl. **гжадыць** ‘godec’, **ловыць** ‘lovec’, **пласець** ‘plesalec’ ← **гжети** ‘gosti’, **ловити** ‘loviti’, **пласати** ‘plesati’ < psl. **gōd-ьc-b* ‘godec’, **lov-ьc-b* ‘lovec’, **ples-ьc-b* ‘plesalec’ ← **gosti* < **gōd-ti* ‘gosti’, **lov-i-ti* ‘loviti’, **ples-a-ti* ‘plesati’).¹²

PSL. ***-ьc-e:** a) izsamostalniško: aa) manjšalnost ((st)csl. **окънъце** ‘oknence’, **мѣстъце** ‘mestece, prostorček’, **младатыце** ‘otroček’ (rus. *молодой*) ← **окно** ‘okno’, **мѣсто** ‘mesto, prostor’, **млада младате** ‘otrok’ < psl. **okъn-ьc-e* ‘oknence’, **měst-ьc-e* ‘mestece, prostorček’, **mold-ьt-ьc-e* ‘mladiček, otroček’ ← **okъn-o* ‘okno’, **měst-o* ‘mesto, prostor’, **mold-е* **mold-ьt-e* ‘mladič, otrok’); ab) strukturalni pomen (stcsl. **сънъце** ‘sonce’ (rus. *солнце*), **сръдъце** ‘srce’ (rus. *сердце*) < psl. **sъln-ьc-e* ‘sonce’, **sъrd-ьc-e* ‘srce’).

PSL. ***-ьc-a:** a) izsamostalniško: aa) manjšalnost (stcsl. **връвъца** ‘vrvica’, **мъшъца** ‘roka, rama’ ← **връвъ** ‘tanjsa vrv’ (rus. *веревъ*), **мъшъ** ‘miš’ < psl. **vъrv-ьc-a* ‘vrvica’, **myš-ьc-a* ‘mišica, miška’ ← **vъrv-ь* ‘vrv’, **myš-ь* ‘miš’); ab) strukturalni pomen (stcsl. **овъца** ‘ovca’ < psl. **ov-ьc-a* ‘ovca’); b) izlagolsko(korensko): vršilec/vršilnik dejanja (stcsl. **јадица** ‘jedež, požeruh’ (sln. *jedəc*), **ѹбаница** ‘ubijalec, morilec’ ← **јасти** ‘jesti’, **ѹбити** ‘ubiti’ < psl. **jēd-ьc-a* ‘jedec’, **u-bъj-ьc-a* ‘ubijalec, morilec’ ← **jěsti* < **jēd-ti* ‘jesti’, **u-bi-ti* ‘ubiti’).

PSL. ***-ьk-ь:** a) izsamostalniško: aa) manjšalnost ((st)csl. **сынъкъ** ‘sinček’, **листъкъ** ‘listič, listek’ ← **сынъ** ‘sin’, **листа** ‘list’ < psl. **syn-ьk-ь* ‘sinček’, **list-ьk-ь* ‘listič, listek’ ← **syn-ь* ‘sin’, **list-ь* ‘list’); ab) strukturalni pomen (stcsl. **песекъ** ‘pesek’ < psl. **pěs-ьk-ь* ‘pesek’); b) izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti (stcsl. **четвртыкъ** ‘četrtek’, **пятъкъ** ‘petek’ ← **четвртъ** ‘četrtri’ (rus. *четвёртый*), **пятъ** ‘peti’ < psl. **cetvъrt-ьk-ь* ‘četrtek’, **pět-ьk-ь* ‘petek’ ← **cetvъrt-ь* ‘četrtri’, **pět-ь* ‘peti’); c) izlagolsko (korensko): vršilec/vršilnik dejanja ((st)csl. **скакыкъ** ‘kobilica’ ← **скакати** ‘skakati’ < psl. **skač-ьk-ь* ‘kobilica’ ← **skak-a-ti* ‘skakati’).

PSL. ***-ьk-a:** a) izsamostalniško: manjšalnost ((st)csl. **тетъка** ‘teta’ ← **тета** ‘teta’ < psl. **tet-ьk-a* ‘tetka’ ← **tet-a* ‘teta’); b) izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti (sln. *belka, črnka* ← *bel, črn* < psl. **běl-ьk-a* ‘nekaj belega, nekdo bel’, **čěrn-ьk-a* ‘nekaj črnega, nekdo črn’ ← **běl-ь* ‘bel’, **čěrn-ь* ‘črn’).

3.2. Praslovanski priponski obrazili ***-ik-ь**, ***-ic-a**

Skupna besedotvorna pomena priponskih obrazil sta manjšalnost (izsamostalniško) in nosilec/nosilnik lastnosti (izpridevniško).

¹² Zunanja primerjava kaže na starost izsamostalniških tvorb, pri katerih gre najverjetneje za posamostaljene pridevниke (Brugmann ²1916: 487–491).

PSL. *-ik-ъ: a) izsamostalniško: manjšalnost (polj. *nožyk*, češ. *nožík* ‘nožič’; polj. *wietrzyk*, češ. *větřík* ‘vetre, sapica’ ← polj. *nóž*, češ. *náž* ‘nož’; polj. *wiatr*, češ. *vítř* ‘veter’ < psl. **nož-ik-ъ* ‘nožič’, **větř-ik-ъ* ‘vetre’ ← **nož-ъ* ‘nožič’, **větř-ъ* ‘veter’); b) izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti (stcsl. **златникъ** ‘zlatnik, zlat denar’ ← **златъ** ‘zlat’ (rus. *золотом*) < psl. **zolt-ik-ъ* ‘nekaj zlatega’ ← **zolt-ъ* ‘zlat’; polj. *młodzik* ‘mladenič’ ← polj. *młody* ‘mlad’ < psl. **mold-ik-ъ* ‘nekaj mladega’ ← **mold-ъ* ‘mlad’; češ. *malík* ‘mezinec’ ← češ. *malý* ‘majhen’ < psl. **mal-ik-ъ* ‘nekaj majhnega’ ← **mal-ъ* ‘majhen’; stcsl. **блаждыникъ** ‘razuzdanec, грѣшникъ’ ‘grešnik’, prešušnikič; **праздъникъ** ‘praznik, slovesnost’, **съребъникъ** ‘srebrnik’ ← **блаждынъ** ‘razuzdan’, **грѣшныъ** ‘grešen’; **праздънь** ‘prazen, nedeloven’ (gluž. *prózdný*), **съребънъ** ‘srebrn’ < psl. **blqđbn-ik-ъ* ‘nekdo bloden, blodnik’, **grěšbn-ik-ъ* ‘nekdo grešen, grešnik’; **porzdbn-ik-ъ* ‘praznik’, **sъrebrbn-ik-ъ* ‘nekaj srebrnega, srebrnik’ ← **blqđbn-ъ* ‘bloden’, **grěšbn-ъ* ‘grešen’; **porzdbn-ъ* ‘prazen’, **sъrebrbn-ъ* ‘srebrn’).

PSL. *-бн-ик-ъ: Prvotno so to samostalniki izpeljani iz pridevnikov na psl. *-бн-ъ (psl. **blqđbn-ik-ъ*, **grěšbn-ik-ъ*; **porzdbn-ik-ъ*, **sъrebrbn-ik-ъ* ← **blqđbn-ъ*, **grěšbn-ъ*; **porzdbn-ъ*, **sъrebrbn-ъ*). Zaradi vzporedne besedotvorne motiviranosti preko glagola (stcsl. **блаждити** ‘motiti se’, **грѣшити** ‘grešiti’ < psl. **blqđ-i-ti* ‘motiti se’, **grěš-i-ti* ‘grešiti’) oziroma samostalnika (stcsl. **блаждъ** ‘prešuštv’, **грѣхъ** ‘greh’, **съребро** ‘srebro’ < psl. **blqđ-ъ* ‘blodenje’, **grěx-ъ* ‘greh’, **sъrebr-o* ‘srebro’) je pri vzporedno besedotvorno motiviranih izpeljankah prišlo do abstrakcije zloženega pripomskega obrazila *-бн-ик-ъ z besedotvornim pomenom vršilca/vršilnika dejanja (psl. **blqđ-бн-ик-ъ*, **grěš-бн-ик-ъ* ← **blqđ-i-ti*, **grěš-i-ti*) oziroma opravkarja/opravljalnika (psl. **blqđ-бн-ик-ъ*, **grěš-бн-ик-ъ*, **sъrebr-бн-ик-ъ* ← **blqđ-ъ*, **grěx-ъ*, **sъrebr-o*).

PSL. *-ic-a: a) izsamostalniško: manjšalnost ((st)csl. **рыбница** ‘ribica’, **ладница** ‘ladjica’, **ржаница** ‘ročica’, **ножница** pl f ‘škarje, klešče’, **мочница** ‘mušica’, **дѣвица** ‘dekle, deklica’ ← **рыба** ‘riba’, **ладни** ‘ladja’ (češ. *lod*, polj. *łódź*), **ржка** ‘roka’, **нога** ‘noga’, **муха** ‘muha’, **дѣвка** ‘devica’ < psl. **ryb-ic-a* ‘ribica’, **old-bj-ic-a* ‘ladjica’, **rqč-ic-a* ‘ročica’, **nož-ic-a* pl f ‘škarje, klešče’, **muš-ic-a* ‘mušica’, **děv-ic-a* ‘dekle, deklica’ ← **ryb-a* ‘riba’, **old-i* **old-bj-e* ‘ladja’, **rqk-a* ‘roka’, **nog-a* ‘noga’, **mux-a* ‘muha’, **děv-a* ‘devica’); ženska oblika ((st)csl. **лисица** ‘lisica’, **цѣварница** ‘vladarica, cesarica’ ← **лисъ** ‘lisjak’, **цѣваръ** ‘vladar, kralj’ < psl. **lis-ic-a* ‘lisica’, **cēsar-ic-a* ‘cesarica’ ← **lis-ъ* ‘lisjak’, **cēsar-ъ* ‘cesar’); opravkar/opravljalnik ((st)csl. **грѣльница** ‘grlica’ ← **грѣло** ‘grlo’ (rus. *горло*, češ. *hrdlo*) < psl. **gъr-dl-ic-a* ‘grlica’ ← **gъr-dl-o* ‘grlo’); strukturalni pomen ((st)csl. **птица** ‘ptič, ptica’ ← **пти** ‘ptič, ptica’ < psl. **pъt-ic-a* ‘ptič, ptica’ ← **pъt-a* ‘ptič, ptica’); b) izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti (stcsl. **златница** ‘zlatnik, zlat denar’, **старица** ‘starika, stara ženska’, **чѣрница** ‘murva’, ‘redovnica, nuna’, **десница** ‘desna roka, desnica’, **пижаница/пѣжаница** ‘pijanec’ ← **златъ** ‘zlat’ (rus. *золотом*), **старъ** ‘star’ (rus. *старый*), **чѣрнъ** ‘crn’ (rus. *чёрный*), **деснъ** ‘desen’, **пижанъ** ‘pijan, omamljen’ < psl. **zolt-ic-a* ‘nekaj zlatega’, **star-ic-a* ‘starika, stara ženska’, **čyrn-ic-a* ‘nekaj črnega, nekdo črn’, **desn-ic-a* ‘desna roka, desnica’, **pъjan-ic-a*

‘pijanec’ ← *zolt-ъ ‘zlat’, *star-ъ ‘star’, *čbrn-ъ ‘črn’, *desn-ъ ‘desen’, *rojan-ъ ‘pijan’; stsl. **блажданица** ‘razuzdanka, prešuštnica’, **грешница** ‘grešnica’; **тъмница** ‘temnica, ječa, zapor’, **житница** ‘žitnica, kaša, skedenj’ ← **блаждинъ** ‘razuzdan’, **грешинъ** ‘grešen’; **тъмнъ** ‘temen’, **житнъ** ‘žiten’ < psl. *blqdn-ic-a ‘blodnica’, *grēšbn-ic-a ‘grešnica’; *tmbn-ic-a ‘temnica’, *žitbn-ic-a ‘žitnica’ ← *blqdn-ъ ‘bloden’, *grēšbn-ъ ‘grešen’; *tmbn-ъ ‘temen’, *žitbn-ъ ‘žiten’); c) izglagolsko(korensko): vršilec/vršilnik dejanja (stsl. **пласица** ‘plesalka’, sln. *davica* ← stsl. **пласати** ‘plesati’, **давити** ‘daviti, dušiti’ < psl. *plēs-ic-a ‘plesalka’, *dav-ic-a ‘kar davi’ ← *plēs-a-ti ‘plesati’, *dav-i-ti ‘daviti, dušiti’).

PSL. *-ьн-ic-a: Prvotno so to samostalniki, izpeljani iz pridevnikov na psl. *-ьн-ъ (psl. *blqdn-ic-a, *grēšbn-ic-a; *tmbn-ic-a, *žitbn-ic-a ← *blqdn-ъ, *grēšbn-ъ; *tmbn-ъ, *žitbn-ъ). Zaradi vzporedne besedotvorne motiviranoosti preko glagola (psl. *blqd-i-ti, *grēš-i-ti) oziroma samostalnika (psl. *blqd-ъ, *grēx-ъ; stsl. **тъма** ‘tema’, **жито** ‘žito’ < psl. *tmb-a ‘tema’, *žit-o ‘žito’) je pri vzporedno besedotvorno motiviranih izpeljankah prišlo do abstrakcije zloženega priponskega obrazila *-ьnic-a z besedotvornim pomenom vršilca/vršilnika dejanja (psl. *grēš-ьnic-a, *blqd-ьnic-a ← *grēš-i-ti, *blqd-i-ti) oziroma opravkarja/opravljalnika (psl. *blqd-ьnic-a, *grēš-ьnic-a ← *blqd-ъ, *grēx-ъ), pri čemer ima opravljalnik lahko tudi ožji besedotvorni pomen mesta/prostora (psl. *tmb-ьnic-a, *žit-ьnic-a ← *tmb-a, *žit-o).

3.3. Praslovansko priponsko obrazilo *-iť-ъ

Ima naslednje besedotvorne pomene: a) izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti (sln. *belič*, *golič* ← sln. *bel*, *gol* < psl. *běl-iť-ъ ‘nekaj belega’, *gol-iť-ъ ‘nekaj golega’ ← *běl-ъ ‘bel’, *gol-ъ ‘gol’); b) izsamostalniško: ba) manjšalnost ((st)csl. **отрошишь** ‘otrok’, **козлишь** ‘kozliček’ ← **отрокъ** ‘deček, mladenič’, **козль** ‘kozel’ < psl. *otroč-iť-ъ ‘otrok’, *kozyl-iť-ъ ‘kozliček’ ← *otrok-ъ ‘deček’, *kozyl-ъ ‘kozel’); bb) patronimičnost in metronimičnost (sln. *Janežič*, *Barbarič* ← *Janež*, *Barbara*); bc) prebivalec (rus. *Москвич* ‘Moskovčan’ ← rus. *Москва* ‘Moskva’; rožansko sln. *Celovčič*, *Podgorčič*, *Borovčič* ← sln. *Celovec*, *Podgora*, *Borovlje*; rus. *Дреговичи* ‘Dregoviči, vzhodnoslovansko pleme’ ← psl. *dregy *dregvъ ‘močvirje’; *Obodritи ‘Obodriti, zahodnoslovansko pleme’ ← psl. *obъ Odré ‘ob Odri’); bc) strukturalni pomen (stsl. **птишь** ‘vrabec’ ← (птица ‘ptič, ptica’) < psl. *pъt-iť-ъ ‘ptič, ptica’ ← *pъt-ъ ‘ptič, ptica’).¹³ Pomen nosilca/nosilnika lastnosti bi ob pomenu manjšalnosti lahko nastal preko vzporedne besedotvorne motivacije iz izpridevniškega samostalnika in pridevnika ((st)csl. **младишь** ‘mladič,

¹³ V zgodovinski dobi besedotvorni predhodnik od stsl. **птишь** ‘vrabec’ < psl. *pъt-iť-ъ ‘ptič, ptica’, tj. psl. *pъt-ъ ‘ptič, ptica’, ni znan. Samostalnik vsl. csł. **птица** ‘ptič, ptica’ < psl. *pъt-a ‘ptič, ptica’ formalno ne more biti besedotvorni predhodnik, saj so manjšalnice navadno istega slovničnega spola kot njihovi besedotvorni predhodniki, torej psl. *pъt-ъ → *pъt-iť-ъ, *pъt-ak-ъ (> polj. *ptak*, dluž. *ptak*, gluž. *pták*, češ. *pták*, slš. *vták*); *pъt-a → *pъt-ic-a.

otrok' ← **млада младате** 'mladič, otrok' : **младъ** 'mlad' (rus. *молодой*) < psl. **mold-i-*_b 'mladič' ← **mold-ē* **mold-ēt-e* 'mladič, otrok' : **mold-ē* 'mlad').¹⁴

3.4. Praslovansko priponsko obrazilo *-(j)-ak-_b

Izkazuje naslednje besedotvorne pomene: a) izpridevniško: nosilec/nosilnik lastnosti ((st)csl. **юнакъ** 'mladenič', **новакъ** 'novinec, na novo prišel', **своякъ** 'sorodnik' ← **юнъ** 'mlad', **новъ** 'nov', **свой** 'svoj' < psl. **jun-ak-*_b 'mladenič', **nov-ak-*_b 'novinec, na novo prišel', **svoj-ak-*_b 'sorodnik' ← **jun-*_b 'mlad', **nov-*_b 'nov', **svoj-*_b 'svoj'); b) izsamostalniško: ba) opravkar/pravljjalnik ((st)csl. **рождакъ** 'krvni sorodnik' (sln. *rojak*) ← **родъ** 'rod, generacija, porod' < psl. **rodákъ* < **rod-jak-*_b 'krvi sorodnik' ← **rod-*_b 'rod'); bb) moška oblika (psl. **gos-ak-*_b 'gosak' ← **gos-b* 'gos'); bc) strukturalni pomen ((st)csl. **можакъ** 'mož' ← **можъ** 'mož' < psl. **mož-ak-*_b 'mož' ← **možъ* 'mož'); c) izglagolsko(korensko): vršilec/vršilnik dejanja ((st)csl. **прошакъ** 'berač' ← **просити** 'prositi' < psl. **prošakъ* < **pros-jak-*_b 'kdor prosi' ← **pros-i-ti* 'prositi'). Izglagolske tvorbe so lahko nastale drugotno ob izsamostalniških preko vzporedne besedotvorne motivacije (sev. sl. **jěd-ak-*_b 'požeruh' ← **jěsti* < **jěd-ti* 'jesti' : **jěd-a* 'hrana').¹⁵

3.5. Praslovansko priponsko obrazilo *-ar-_b

Ima naslednje besedotvorne pomene: a) izsamostalniško: aa) opravkar ((st)csl. **мътари** 'mitničar, carinik', **букаръ** 'pisar, pismen človek'; **рыбарь** 'ribič', **ключаръ** 'ključar' ← **мъто** 'plačilo, darilo', **букти** 'bukev; zapis, listina'; **рыба** 'riba', **ключъ** 'ključ' < psl. **myt-ar-*_b 'mitničar, carinik', **buk-ar-*_b 'pisar, pismen človek'; **ryb-ar-*_b 'ribič', **kluč-ar-*_b 'ključar' ← **myt-o* 'plačilo, darilo', **buk-y* 'bukev; zapis, listina'; **ryb-a* 'riba', **kluč-b* 'ključ');¹⁶ ab) strukturalni pomen ((st)csl. **господаръ** 'gospod, gospodar' ← **господъ** 'gospod, gospodar' < psl. **gospod-ar-*_b 'gospod, gospodar' ← **gospod-b* 'gospod, gospodar'); b) izglagolsko(korensko): vršilec/vršilnik dejanja ((st)csl. **владаръ** 'gospodar, vladar' ← **владсти** 'vladati' (rus. *владеть*) < psl. **vold-ar-*_b 'gospodar, vladar' ← **volsti* < **vold-ti* 'vladati'). Pomen vršilca dejanja je nastal ob pomenu opravkarja preko vzporedne besedotvorne motivacije iz samostalnika in glagola ((st)csl. **зидаръ** 'graditelj', **зъдаръ** 'lončar' ← **зидъ/зидъ** 'zid', **зъдати** 'graditi, ustvarjati' < psl. **zvid-ar-*_b/**zid-ar-*_b

¹⁴ Zunanja primerjava kaže na starost izsamostalniških tvorb (lit. *vilkytis* 'volčič' ← *vilkas* 'volk' = sln. *volčič* ← *volk* < psl. **vblč-if-*_b 'volčič' ← **vblkt* 'volk').

¹⁵ Zunanja primerjava kaže na starost izpridevniških tvorb (gr. *νέας νέακος* 'mladenič' ← *νέος* 'mlad, nov' = psl. **nov-ak-*_b ← **nov-b*, lit. *naujokas* 'novinec' ← *naujas* 'nov').

¹⁶ Diahrono gledano je priponsko obrazilo psl. *-ar-_b prevzeto iz gotščine. Slovani so iz gotščine prevzeli samostalniške izpeljanke s priponskim obrazilom psl. *-ar-_b ← got. *āreis* (psl. **myt-ar-*_b 'mitničar, carinik', **buk-ar-*_b 'pisar, pismen človek' ← got. *motāreis, bōkāreis*) ter njihove besedotvorne predhodnike (psl. **myt-o* 'plačilo, darilo', **buk-y* 'bukev; zapis, listina' ← got. *mota* 'carina', *bōkōs* 'pisava, knjiga'), kar je omogočilo sinhrono morfemsko segmentacijo tvorjenj in identifikacijo priponskega obrazila psl. *-ar-_b za tvorbo izsamostalniških samostalnikov s pomenom opravkarja, ki je postal produktivno tudi pri tvorbi iz neprevzetih osnov (psl. **kluč-ar-*_b, **zid-ar-*_b ← **kluč-b*, **zid-b*).

‘graditelj, zidar, ustvarjalec’ ← **zbd*-*v*/**zid*-*v* ‘zid’, **zbd-a-ti* ‘graditi, zidati, ustvarjati’).¹⁷

3.6. Praslovansko priponsko obrazilo *-in-a

Izkazuje naslednje besedotvorne pomene: a) izpridevniško: lastnost ((st)csl. **чистина** ‘čistota’, **глжбина** ‘globina’, **тишина** ‘mirno morje’, **быстро** ‘tekoča voda, potok, reka’, **новина** ‘neobdelana njiva’ ← **чистъ** ‘čist’, **глжбокъ** ‘globok’, **тихъ** ‘tih, miren’, **быстръ** ‘hiter’, **новъ** ‘nov’ < psl. **čist-in-a* ‘čistota’, **glob-in-a* ‘globina’, **tiš-in-a* ‘tišina’, **bystr-in-a* ‘bistrina’, **nov-in-a* ‘novota’ ← **čist-v* ‘čist’, **glob-ok-v* ‘globok’, **tiх-v* ‘tih, miren’, **bystr-v* ‘hiter’, **nov-v* ‘nov’); b) izsamostalniško: ba) opravkar/opravljalnik ((st)csl. **маслина** ‘oliva’, **овчина** ‘ovčja koža’, **пажчина** ‘rajčevina’ ← **масло** ‘olje, maža’, **овкац** ‘ovca’, **пажек** ‘pajek’ < psl. **masl-in-a* ‘oliva’, **ovč-in-a* ‘ovčja koža’, **paqč-in-a* ‘rajčevina’ ← **masl-o* ‘olje, maža’, **ovčc-a* ‘ovca’, **paqč-v* ‘pajek’); bb) večalnost ((st)csl. **долина** ‘dolina’, **година** ‘čas’, **хлѣвина** ‘hiša, zgradba’ ← **доль** ‘jama, luknja’, **годъ** ‘ura, pravi čas’, **хлѣвъ** ‘hlev, staja’ (rus. *хлеб*) < psl. **dol-in-a* ‘dolina’, **god-in-a* ‘čas’, **xlěv-in-a* ‘hiša, zgradba’ ← **dol-v* ‘jama, luknja’, **god-v* ‘ura, pravi čas’, **xlěv-v* ‘hlev, staja’); bc) skupnost (stcsl. **дрѹжина** ‘priatelji, družabniki’, **звѣрина** ‘divjačina’ ← **дрѹжъ** ‘priatelj, družabnik’, **звѣръ** ‘zver’ < psl. **druž-in-a* ‘priatelji, družabniki’, **zvér-in-a* ‘divjačina’ ← **drug-v* ‘priatelj, družabnik’, **zvér-v* ‘zver’); bč) strukturalni pomen ((st)csl. **краина** ‘rob, konec’ ← **край** ‘rob, konec’ (rus. *крај*, polj. *kraj*) < psl. **kraj-in-a* ‘rob, konec’ ← **kraj-b* ‘rob, konec’);¹⁸ c) izglagolsko(korensko): dejanje (stcsl. **гостина** ‘gostija’ ← **гостити** ‘gostiti’ ali **гость** ‘gost’ < psl. **gost-in-a* ‘gostija’ ← **gost-i-ti* ‘gostiti’ ali **gost-v* ‘gost’).¹⁹

3.7. Praslovanska priponska obrazila *-bj-e, *-bstv-o, *-j-a, *-ež-b

Skupna besedotvorna pomena vseh teh priponskih obrazil sta lastnost (izpridevniško) in dejanje (izglagolsko(korensko)).

¹⁷ Postopno širjenje pomena priponskega obrazila preko vmesne faze večpomenskosti je razviden tudi v posameznih slovanskih jezikih (sln. *ključar* ← *ključ*; *zidar* ← *zid* : *zidar, zvonar* ← *zvon* : *zvoniti*; *tesar* ← *tesati*).

¹⁸ S sinhronega vidika se zastavlja vprašanje, ali gre pri tvorbah tipa psl. **dol-in-a* ‘dolina’ (izpeljevanje izsamostalniških samostalnikov) na eni in psl. **poln-in-a* ‘planota, ravnina’ (izpeljevanje izpridevniških samostalnikov) na drugi strani za večpomenskost enega obrazila ali za **енакозвоčност** več obrazil. Nadsegmentna raven (sln. *dolina*, nštok. *dolina* : sln. *planina*, nštok. *planina* < psl. **dolīna* (F₂) : **polnīnā* (C) ← **dōlb* (c), **pôlnv* (o)) bi kazala na to, da gre za različni priponski obrazili. Druga možna razloga je, da gre pri tem za eno priponsko obrazilo: samostalnike tipa psl. **poln-in-a* je namreč mogoče izpeljevati iz izpridevniških samostalnikov s pomenom lastnosti (psl. **poln-in-a* ‘večja planota, ravnina’ ← **poln-v* ‘planota, ravnina’ ← **poln-v* ‘plan, raven’).

¹⁹ Zunanja primerjava kaže na starosti izsamostalniških tvorb, pri katerih gre najverjetnejše za posamostaljene pridevниke s pojmovnim pomenom (lit. *avikiena* ‘ovčje meso’ ← *avis* ‘ovca’ = psl. **ovčc-in-a*; lit. *žvériena*, lat. *serīna* ‘divji, zverinski’ = psl. **zvérina*).

PsL. **-bj-e*: a) izpridevniško: lastnost (stcsl. **веселък** ‘veselje’, **съдравък** ‘zdravje’, **обилък** ‘obilje’ ← **веселъ** ‘vesel’, **съдравъ** ‘zdrav’ (rus. здоров), **обилъ** ‘obilen’ < psl. **vesel-bj-e* ‘veselje’, **sъdorv-bj-e* ‘zdravje’, **obil-ъj-e* ‘obilje’ ← **vesel-*_v ‘vesel’, **sъdorv-*_v ‘zdrav’, **obil-*_v ‘obilen’); b) izglagolsko: dejanje s pomočjo zloženih pripomskih obrazil psl. **-n-bj-e*, **-t-bj-e*²⁰ (stcsl. **дѣланък** ‘delo, trud, napor’, **пъсанък** ‘pisanje; napisano, zapis, besedilo’, **житъкъ** ‘živiljenje’ ← **дѣлати** ‘delati’, **писати** ‘pisati’, **жити** ‘živeti’ < psl. **dѣl-a-n-bj-e* ‘delo’, **pъs-a-n-bj-e* ‘pisanje; napisano’, **ži-t-bj-e* ‘živiljenje’ ← **dѣl-a-ti* ‘delati’, **pъs-a-ti* ‘pisati’, **ži-ti* ‘živeti’); c) izsamostalniško: ca) skupnost (stcsl. **каменък** ‘kamenje’, **дѣбък** ‘drevje’, **кликъ** ‘jelovje’ ← **камъкъ** ‘kamen’, **дѣбъкъ** ‘drevo’, **кликъ** ‘jelka’ (polj. *jodla*) < psl. **kamen-bj-e* ‘kamenje’, **dѣb-bj-e* ‘drevje’, **jedl-bj-e* ‘jelovje’ ← **ka-my* **ka-men-e* ‘kamen’, **dѣb-*_v ‘drevo’, **jedl-a* ‘jelka’); cb) opravljalnik ((st)csl. **сыникъ** ‘sen, sanje’, **ѹстикъ** ‘odprtina, luknja; ustje’ ← **сынъкъ** ‘sen, spanje’, **ѹста** ‘usta’ < psl. **sъn-bj-e* ‘sanje’, **ust-bj-e* ‘ustje’ ← **sъn-*_v ‘sen’, **ust-a* ‘usta’); cc) strukturalni pomen ((st)csl. **зnamенъкъ** ‘znamenje’ ← **зnamка** **зnamене** ‘znamenje’ < psl. **zna-men-bj-e* ‘znamenje’ ← **zna-mę* **zna-men-e* ‘znamenje’).²¹

PsL. **-bstv-o*, **-bstv-ъj-e*: a) izpridevniško: lastnost (stcsl. **богацтво**, **богацтвъкъ** ‘bogastvo’, **лжкацтво**, **лжкацтвъкъ** ‘zloba, zvitost’, **мъноожтво**, **мъноожтвъкъ** ‘množica, mnoštvo’ ← **богатъ** ‘bogat’, **лжкавъ** ‘zel, slab, malopriden, zvit’, **мъноогъ** ‘mnog’ < psl. **bogat-bstv-o* ‘bogastvo’, **lжkav-bstv-o* ‘zloba, zvitost’, **mъnož-bstv-o* ‘množica, mnoštvo’ ← **bogat-*_v ‘bogat’, **lжkav-*_v ‘zel, zvit’, **mъnoog-*_v ‘mnog’); b) izglagolsko: dejanje ((st)csl. **дѣиство** ‘delovanje’, **ѹснство** ‘občutek, zaznava’, **ѹснвство** ‘čustvo, čut, čutilo’ ← **дѣлати** ‘delovati, delati’, **ѹснти** ‘občutiti, zaznavati’ < psl. **dѣ-j-bstv-o* ‘delovanje’, **ču-j-bstv-o*, **ču-v-bstv-o* ‘občutek, čustvo’ ← **dѣ-ja-ti* ‘delovati, delati’, **ču-ti* ‘občutiti, zaznavati’); c) izsamostalniško: opravljalnik (stcsl. **господство** ‘vlada, moč’, **дѣвство** ‘devištvo, čistost’, **мажество** ‘možatost, pogum’ ← **господъ** ‘gospod, gospodar’, **дѣва** ‘devica’, **мажъ** ‘mož’ < psl. **gospod-bstv-o* ‘vlada, moč’, **dѣv-bstv-o* ‘devištvo, čistost’, **mоž-bstv-o* ‘možatost’ ← **gospod-*_v ‘gospod, gospodar’, **dѣv-a* ‘devica’, **mоž-*_v ‘mož’). Pomen dejanja je nastal ob pomenu opravljalnika preko vzporedne besedotvorne motivacije iz samostalnika in glagola ((st)csl. **дѣиство** ‘delovanje’, **родѣство** ‘rojstvo, sorodstvo, rodoslovje’, **рождѣство** ‘porod, rojstvo, rojstni dan’ ← **дѣти** ‘dejanje’, **дѣлати** ‘delovati, delati’; **родъ** ‘rod’, **родити** ‘rodit’ < psl. **dѣ-j-bstv-o* ‘delovanje’, **rod-bstv-o*, **rod-bstv-o* ‘rojstvo, sorodstvo’ ← **dѣ-j-b* ‘dejanje’, **dѣ-ja-ti* ‘delovati, delati’; **rod-*_v ‘rod’, **rod-i-ti* ‘rodit’).

²⁰ Zloženi pripomski obrazili psl. **-n-bj-e*, **-t-bj-e* sta nastali z izpeljano trpnopreteklimi deležnikov na psl. **-n-*_v, **-t-*_v s pomočjo pripomskega obrazila psl. **-bj-e*. Prvotno gre torej za izpridevniške (deležnik je glagolski deležnik) izpeljake z besedotvornim pomenom lastnosti.

²¹ Zunanja primerjava kaže na starost izsamostalniških tvorb, pri katerih gre najverjetnejne za posamostaljene privednike s pojmovnim pomenom (gr. ἔνυπνιον ‘sanjanje’ ← ὑπνός ‘sen, spanje’ = psl. **sъn-bj-e* ← **sъn-*_v, lat. ὄστιον ‘vhod, ustje reke’ ← ὄσ ὄρις ‘usta’ = psl. **ust-bj-e* ← **ust-a*).

PsL *-j-a: a) izpridevniško: lastnost ((st)csl. **сошта** ‘suša’, **гжшта** ‘gošča, droži, srež’ (sln. *gošča*), **моча** ‘močvirje, blato’ ← **сохъ** ‘suh, ne moker’, **гжстъ** ‘gost’, **мокръ** ‘moker’ ali **мочити** ‘močiti, namakati’ < psl. **suša* < **sux-j-a* ‘suša’, **gošča* < **gost-j-a* ‘gošča’, **moca* < **mok-j-a* ‘moča’ ← **sux-ъ* ‘suh, ne moker’, **gost-ъ* ‘gost’, **mok-r-ъ* ‘moker’ ali **moč-i-ti* ‘močiti’); b) izglagolsko(korensko): dejanje ((st)csl. **сѣча** ‘ubijanje, pobijanje’ **жажда** ‘žeja’ (sln. *žeja*), **пражда** ‘preja’ (sln. *preja*) ← **сѣти** ‘sekatи, tolči’, **жлдати** ‘biti žejen’, **прасти** ‘presti’ < psl. **séča* < **sék-j-a* ‘sekanje’, **žěda* < **žqd-j-a* ‘žeja’, **préda* < **préd-j-a* ‘preja’ ← **séti* < **sék-ti* ‘sekatи’, **žqd-a-ti* ‘biti žejen’, **presti* < **préd-ti* ‘presti’); c) izsamostalniško: ca) opravkar/opravljalnik (stcsl. **дѹшица** ‘dih, sapa, duša’, **свѣтла** ‘svetilka, bakla, sveča; ogenj’ (slš. *svieca*) ← **дѹхъ** ‘sapa; duševnost’, **свѣтла** ‘svetloba, zarja; svetilka’ < psl. **duša* < **dux-j-a* ‘duša’, **světla* < **svét-j-a* ‘sveča’ ← **dux-ъ* ‘duh’, **svět-ъ* ‘svetloba’); cb) ženska oblika (stcsl. **тышта** ‘tašča’ (sln. *tašča*), **гospожда** ‘gospa’ (gluž. *hospoza*) ← **тьсть** ‘tast’, **гospодъ** ‘gospod, gospodar’ < psl. **tušča* < **tbst-j-a* ‘tašča’, **gospodъ* < **gospod-j-a* ‘gospa’ ← **tbst-b* ‘tast’, **gospod-ъ* ‘gospod’). Pomen dejanja je lahko nastal ob pomenu lastnosti preko vzporedne besedotvorne motivacije iz pridevnika in (izpridevniškega) glagola (psl. **suša* < **sux-j-a* ‘suša’ ← **sux-ъ* ‘suh’: **suš-i-ti* ‘sušiti’).

PsL *-ež-b: a) izpridevniško: lastnost (rus. *молодёжь*, polj. *młodźeż*, čes. *mládež* ‘mladost, mladina’ ← rus. *молодой*, polj. *młody*, čes. *mladý* < psl. **mold-ež-ъ* ‘mladina’ ← **mold-ъ* ‘mlad’); b) izglagolsko(korensko): dejanje ((st)csl. **матежъ** ‘zmeda, nered, zmešjava, nemir, vznemirjenost’, **падежъ** ‘padec’, **грабежъ** ‘topanje, plenjenje, rop, plen’ ← **масти** ‘mešati, vznemirjati’, **пасты** ‘pasti’, **грабиты** ‘grabiti’ (rus. *зра́бить*) < psl. **mēt-ež-ъ* ‘zmeda’, **pad-ež-ъ* ‘padec’, **grab-ež-ъ* ‘grabljenje’ ← **mēsti* < **mēt-ti* ‘mešati’, **pasti* < **pad-ti* ‘pasti’, **grab-i-ti* ‘grabiti’).

3.8. Praslovansko priponsko obrazilo *-isk-o/*-išč-e

Gre za zemljepisnojezikovni (diatopični) različici priponskega obrazila, pri čemer je različica *-išč-e < *-isk-j-e splošnoslovanska, različica *-isk-o pa zahodnoslovanska in deloma belorusko-ukrajinska. Obrazilo tvori izsamostalniške samostalnike ter ima naslednje besedotvorne pomene: a) mesto/prostor ((st)csl. **гноиште** ‘gnojišče’, **огниште** ‘ognjišče’, **сѫдиште** ‘sodni stol, sodišče’, **ловиште** ‘lovišče’ ← **гнои** ‘gnoj’, **огни** ‘ogenj’, **сѫдъ** ‘sodba, sojenje, sodni proces’, **ловъ** ‘lov’ < psl. **gnoj-išč-e* ‘gnojišče’, **ogn-išč-e* ‘ognjišče’, **sqd-išč-e* ‘sodišče’, **lov-išč-e* ‘lovišče’ ← **gnoj-b* ‘gnoj’, **ogn-b* ‘ogenj’, **sqd-b* ‘sodba, sojenje’, **lov-b* ‘lov’); zaradi vzporedne besedotvorne motiviranosti preko glagola (stcsl. **сѫдити** ‘soditi, presojati’, **ловити** ‘loviti’ < psl. **sqd-i-ti* ‘soditi’, **lov-i-ti* ‘loviti’) je prišlo do nastanka izglagolskih samostalnikov na psl. *-išč-e s pomenom mesto/prostor (psl. **sqd-išč-e*, **lov-išč-e* ← **sqd-i-ti*, **lov-i-ti*); b) večalnost ((st)csl. **двориште** ‘dvorišče’, **т҃ржиште** ‘trg, sejmišče’ ← **дворъ** ‘dvorišče’, **т҃ргъ** ‘trg, sejmišče’ (rus. *mope*) < psl. **dvorisče* ‘veliko dvorišče’, **tvržišče* ‘velik trg’ ← **dvorъ* ‘dvorišče; dvor, hiša’, **tvrzъ* ‘trg’); c) opravljalknik (sln. *kosišče, toporišče* ← *kosa, topor* < psl. **kos-išč-e* ‘kosa’, **topor-išč-e* ‘toporišče’ ← **kos-a* ‘kosa’, **topor-ъ* ‘topor’).

Verjetno je, da je pomen mesto/prostor drugoten, nastal iz pomena večalnosti (psl. **bolt-o* ‘blato’ → psl. **bolt-išč-e* *‘veliko blato’ → *‘kjer je blato’).

3.9. Praslovansko priponsko obrazilo *-yn-i²²

Izkazuje naslednje besedotvorne pomene: a) izsamostalniško: ženska oblika (stesl. **богъини** ‘boginja’, **господыни** ‘gospodinja’, **рабыни** ‘sužnja, služkinja’, **съседыни** ‘sosedna’ ← **богъ** ‘bog’, **господи** ‘gospod, gospodar’, **рабъ** ‘suženj, sluga, služabnik’, **соседъ** ‘sosed’ ≤ psl. **bog-yn-i* ‘boginja’, **gospod-yn-i* ‘gospodinja’, **orb-yn-i* ‘sužnja, služkinja’, **sosēd-yn-i* ‘sosedna’ ← **bog-ъ* ‘bog’, **gospod-ъ* ‘gospod, gospodar’, **orb-ъ* ‘suženj, sluga, služabnik’, **sosēd-ъ* ‘sosed’); b) izpridevniško: lastnost (stesl. **простыни** ‘svoboda, osvobojenje, sprostitev’, **святини** ‘svetost, svetinja’, **благыни** ‘imetje, blaginja, sreča’, **пустыни** ‘puščava’ (rus. *пустыни*) ← **простъ** ‘preprost, enostaven; svoboden; raven’, **свети** ‘svet’, **благъ** ‘dober, prijeten’ (polj. *błogi*), **пустъ** ‘pust, prazen, nenaseljen, zapuščen, osamljen’ ≤ psl. **prost-yn-i* ‘prostost, svoboda’, **svēt-yn-i* ‘svetost, svetinja’, **bolg-yn-i* ‘blaginja’, **pust-yn-i* ‘puščina’ ← **prost-ъ* ‘preprost, enostaven; prost, svoboden; raven’, **svēt-ъ* ‘svet’, **bolg-ъ* ‘blag’, **pust-ъ* ‘pust, prazen’).

Zaključek

Vzrok oblikovnih in pomenskih sprememb v besedotvornem sistemu je pogosto večkratna vzporedna besedotvorna motiviranost tvorjenke na sinhroni ravni, torej **oblikovni stik**.²³ Pri samostalniških izpeljankah v praslovanščini je opaziti pomenske spremembe priponskih obrazil oziroma spremembe v besedotvorni motiviranosti izpeljanke.

Samostalniška priponska obrazila v praslovanščini izkazujejo naslednje pomenske spremembe v smeri širitev pomena: A. ob vzporedni motiviranosti preko samostalnika in glagola: a) **opravkar** → **vršilec dejanja** (sl. **zvon-ar-b-* ‘zvonar’ ← **zvon-ъ* ‘zvon’ : **zvon-i-ti* ‘zvoniti’; sev. sl. **jēd-ak-b-* ‘požeruh’ ← **jēd-a* ‘hrana’ :

²² Prvotna oblika tega priponskega obrazila je najverjetneje psl. *-yn-i, Gsg *-yń-ę, tj. s trdim soglasnikom v imenovalniku ednine, saj gre pri tem za sklanjatveni vzorec, vzporeden tipu sti. *devī* (sti. *devī devyāh* ‘boginja’, gr. *μοῦσα μοῦσης* ‘muza’, got. *mawi maujōs* ‘deklica’, lit. *marčiōs* ‘snaha’ < pie. *-ih₂ *-jéh₂-s, tj. prvotni proterokinetični naglasno-prevojni tip). Že v starci cerkveni slovanščini pa je v imenovalniku ednine izpričana izravnava mehkega soglasnika v celoten spregatveni vzorec (stesl. **богъини** **богъини** ‘boginja’, **нескити** **нескита** ‘nesoča’ ≤ psl. **bogyni* **bogynę* ‘boginja’, **nesq̥ti* **nesq̥ę* ‘nesoča’).

²³ Pogoj za nastanek večpomenskosti besedotvornih obrazil (širjenje pomena) je torej **oblikovni stik** (pri priponskem obrazilu sln. -ar je prišlo od prvotnega besedotvornega pomena opravkarja (sln. *ključ-ar* ← *ključ*) preko vzporedne besedotvorne motiviranosti preko samostalnika in (izsamostalniškega) glagola (sln. *zid-ar* ← *zid* : *zid-a-ti*; *zvon-ar* ← *zvon* : *zvon-i-ti*) do nastanka drugotnega besedotvornega pomena vršilca dejanja (sln. *tes-ar* ← *tes-a-ti*). Tipološko podobno je pogoj za nastanek večpomenskosti korenskega morfema **pomenski stik**, tj. besedilna aktualizacija leksema, ki omogoča njegovo dvojno pomensko interpretacijo (leksem je torej razumljen večpomensko) in posledično nastanek pomenske spremembe (sln. *život* ‘življenje’ (10. st.) → *život* ‘telo’ (14. st.); besedilna aktualizacija tipa sln. **rešiti svoj život* je bila lahko razumljena bodisi kot *‘rešiti svoje življenje’ ali *‘rešiti svoje telo’).

jěsti* < **jěd-ti* ‘jesti’),²⁴ b) **opravljalnik → **dejanje** (psl. **dě-j-bstv-o* ‘delovanje’ ← **dě-j-b* ‘dejanje’ : **dě-ja-ti* ‘delovati, delati’); B. ob vzporedni motiviranosti preko pridevnika in glagola: a) **lastnost** → **dejanje** (psl. **suša* < **sux-j-a* ‘suša’ ← **sux-ž* ‘suh’ : **suš-i-ti* ‘sušiti’); b) **nosilec/nosilnik lastnosti** → **vršilec/vršilnik dejanja**, pri čemer je prišlo do nastanka zloženega pripomskoga obrazila (psl. **grěš-bn-ik-ž* ‘grešnik’, **grěš-bn-ic-a* ‘grešnica’ ← **grěš-bn-ž* ‘grešen’ : **grěš-i-ti* ‘grešiti’); C. ob vzporedni motiviranosti preko pridevnika in samostalnika: **nosilnik lastnosti** → **mesto/prostor**, pri čemer je prišlo do nastanka zloženega pripomskoga obrazila (psl. **žit-bn-ic-a* ‘žitnica’ ← **žit-bn-ž* ‘žiten’ ← **žit-o* ‘žito’); Č. ob vzporedni motiviranosti preko samostalnika in pridevnika: **manjšalnost** → **nosilec/nosilnik lastnosti** (psl. **mold-it-ž* ‘mladič’ ← **mold-e* **mold-et-e* ‘mladič, otrok’ : **mold-ž* ‘mlad’); D. ob motiviranosti preko samostalnika: a) **večalnost** → **mesto/prostor** (psl. **bolt-o* ‘blato’ → **bolt-išč-e* *‘veliko blato’ → *‘kjer je blato’); b) **opravljalnik** : **mesto/prostor** (sln. *kmet, kovač* → *kmetija, kovačija* ‘kar ima zvezo s kmetom, kovačem’, ‘kjer je kmet, kovač’).

Besedotvorna motiviranost samostalniške izpeljanke v praslovanščini lahko izkazuje razširitev nabora besedotvornih predhodnikov: ob vzporedni motiviranosti preko samostalnika in glagola (psl. **sqd-išč-e* ‘sodišče’ ← **sqd-ž* ‘sodba, sojenje’ : **sqd-i-ti* ‘soditi’).

glagol	lastnost → dejanje nosilec/nosilnik lastnosti → vršilec/vršilnik dejanja	pridevnik
opravkar → vršilec dejanja opravljalnik → dejanje	samostalnik	nosilnik lastnosti → mesto/prostor manjšalnost → nosilec/nosilnik lastnosti
<i>Širitev pomena pripomskih obrazil ob večkratni vzporedni besedotvorni motiviranosti izpeljanke</i>		

Literatura:

Bezlaj, France. 1976, 1982, 1995, 2005, 2007. *Etimološki slovar slovenskega jezika I–V*. Ljubljana.

Brugmann, Karl. ²1916 (¹1893). *Grundriss der vergleichenden Grammatik der indogermanischen Sprachen: II. Lehre von den Wortformen und ihrem*

²⁴ Oblikovni stik je možen v primeru, da imata oba sinhrono interpretirana besedotvorna predhodnika isti koren, kar pomeni, da sta tudi sama v besedotvornem razmerju: a) izglagolski samostalnik in glagol (**jěd-ak-ž* ← **jěd-a* ← **jěd-ti*); b) samostalnik in izsamostalniški glagol (**zvon-ar-ž* ← **zvon-ž* → **zvon-i-ti*); c) pridevnik in izpridevniški glagol (**sux-j-a* ← **sux-ž* → **suš-i-ti*); č) izpridevniški samostalnik in pridevnik (**mold-it-ž* ← **mold-ž* → **mold-e* **mold-et-e*). Pri pomenski spremembji pripomskoga obrazila gre torej za reinterpretacijo stopnje tvorjenosti (istostopenj skost : raznostopenj skost tvorjenosti).

- Gebrauch, 1. Allgemeines, Zusammensetzung (Komposita), Nominalstämme.* Strassburg.
- Цейтлин, Раля Михайловна. 1977. *Лексика старославянского языка: опыт анализа мотивированных слов по данным древнеболгарских рукописей X–XI веков*. Москва: Наука.
- Meier-Brügger, Michael. ²2002. *Indogermanische Sprachwissenschaft*. Berlin, New York.
- Meillet, Antoin. ²1934 (¹1924). *Le slave commun*. Seconde édition revue et augmentée avec le concours de A. Vaillant. Paris.
- Miklosich, Franz von. 1862–65. *Lexicon Palaeoslovenico-Graeco-Latinum*. Wien.
- Pokorny, Julius. 1948–1959. *Indogermanisches etymologisches Wörterbuch*. Bern.
- Sławski, Franciszek. 1974, 1976, 1979. Zarys słowotwórstwa prasłowiańskiego: II. *Rzeczownik. Słownik prasłowiański I–III*. Wrocław, Warszawa, Kraków, Gdańsk. S. 58–141, 13–60, 11–19.
- Snoj, Marko. ²2003 (¹1997). *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana.
- Старославянский словарь (по рукописям X–XI веков)*. ²1999 (¹1994). Москва.
- Šekli, Matej. 2011. Besedotvorje (pra)slovanščine v sinhroni in diahroni luči na primeru samostalniških izpeljank. *Slovenski slavistični kongres: Slavistika v regijah – Maribor*. Uredila Boža Krakar Vogel. Ljubljana. S. 217–222.
- Vaillant, André. 1974. *Grammaire comparée des langues slaves: Tome IV – La formation des noms*. Paris.
- Vondrák, Wenzel. ²1924 (¹1908). Stammbildungslehre: Bildung der Nominalstämme: B. Mittels der Suffixe. *Vergleichende Slavische Grammatik*. Göttingen. S. 494–671.
- Zima, Jaroslav. 1961. *Ekspresivita slova v současně češtině*. Praha.